

[Karl Nielsen]

1.210.000 kr., derfra trækker vi et beløb, der er udbetalt til flytteomkostninger, så har vi ejendommens værdi. Skal det forstås på den måde, at hr. Anders Poulsen overhovedet ingen hensyn tager til den offentlige vurdering? Jeg synes, for at vende ordene omkring, at det er ganske uværdigt af hr. Anders Poulsen.

Så har jeg lige en kort bemærkning til hr. Hahn. Jeg synes ikke, hans bemærkning om, at der nu er nogle, der slår politisk mønt af den sag, var særlig smart; ellers skulle man have adresseret den. Der er én, der har forsøgt på at slå politisk mønt af denne sag, og det er hr. Anders Poulsen.

(Kort bemærkning).

Anders Poulsen (V):

Det er en kort bemærkning, som jeg synes er nødvendig at gøre til ministerens indlæg – ministerens meget lidt pæne indlæg, tror jeg, jeg må have lov til at sige. Det bliver talt om »politisk mønt«; den diskussion skal jeg lade ligge. Men så kommer ministeren her i folketingsalen og tilretteviser folketingsmedlemmerne, f.eks. fru Bente Juncker, og ministeren taler om et smånsusket og billigt spil. Jeg ved ikke, hvem denne bemærkning var møntet på. Jeg forstod – det tilkendegiver ministeren nu – at den var møntet på mig.

Så vil jeg gerne spørge ministeren: hvad er det, der er smånsusket, hvad er det, der er billigt spil i denne sag? Ministeren ser åbenbart fuldstændig bort fra de reelle meget store problemer.

Men i øvrigt vil jeg sige til ministeren, at jeg gerne vil have mig frabedt, at en minister kommer i folketingsalen og giver en tilrettevisning af den art til folketingets medlemmer, derunder til mig.

Dohrmann (FP):

Jeg opfatter også ministerens udtalelser sådan, at den socialdemokratiske skatteminister betragter det som billigt stemmefiskeri o.lign., at man tager nogle uretfærdigheder op, som er begået, og forsøger at få dem rettet. Jeg vil gerne sige til skatteministeren, at jeg er rystende ligeglad med, hvad de to mennesker fra Surløkke stemmer på, det er ikke det, sagen drejer sig om. Det, det drejer sig om, er for det første, at denne sag skal rettes, fordi den er uretfærdig, og for det an-

det, at den er et godt eksempel på, hvordan kapitalvindingsskatten virker i praksis. Derfor sagde jeg også i mit første indlæg, at jeg var glad for, at pressen havde taget denne sag frem, så alle kunne se, hvor uretfærdig kapitalvindingsskatten er. Der er det så, når ministerens argumenter slipper op, så selv socialdemokratiske vælgere kan se, at der er begået uretfærdigheder, at overmennesket, skatteministeren, siger, at det er billigt at komme med sådanne forslag i folketinget. Nej, det er skatteministeren og det flertal, der støtter ham, der er billige, når de går med til den slags ting, for det er simpelt hen helt grotesk.

Jeg vil gerne benytte lejligheden til at spørge skatteministeren, om han fortolker grundlovens § 73 på samme måde, som hr. Bernhard Baunsgaard gør. Hr. Bernhard Baunsgaard taler om erstatning, men i grundlovens § 73 står der »fuldstændig erstatning«. Jeg vil gerne spørge skatteministeren, om han ikke mener, at de pågældende i dette konkrete tilfælde bør have en erstatning, der er så stor, at de kan etablere sig et andet sted uden at være økonomisk dårligere stillet, end de var tidligere. Det mener jeg, men det er muligt, at skatteministeren, hr. Bernhard Baunsgaard m.fl. fortolker grundloven på en helt anden måde, men så er det, fordi de ikke kan læse, for der står klart og tydeligt: »fuldstændig erstatning«, og det har de pågældende ikke fået.

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Desværre fortsætter hr. Dohrmann med at tale om noget andet, men det er vel, fordi man har en svag sag. Jeg gentager, at det, det drejer sig om, er, at der er ydet erstatning i grundlovens forstand, nemlig fuld erstatning for det eksproprierede på ekspropriations-tidspunktet. Spørgsmålet er igen, om værdier, der er kontantvurderet til ca. 450.000 kr., ikke er blevet fuldt erstattet, når der er udbetalt 715.000 kr., efter at skatten er betalt; det er det spørgsmål, vi skal undersøge.

Jeg gjorde opmærksom på, at der efter min mening til dette skal lægges den ulempe, det har været for familien, at den fra 1974 til 1978 i realiteten ikke kunne investere i Surløkke og dermed ikke kunne drive den gård